

Na podlagi 49. člena Zakona o lokalni samoupravi (Ur. l. RS, št. 72/93, 6/94), odločbe Ustavnega sodišča RS, št. U-I-144/94-18 in Ur. l. RS, št. 57/94 in 14/95 ter 64. člena Statuta občine Gornja Radgona (Ur. l. RS št. 60/95), je Občinski svet občine Gornja Radgona, na seji dne 22.07.1997 sprejel

ODLOK

o dopolnitvi Odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave občine Gornja Radgona

1. člen

S tem odlokom se dopolni Odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave občine Gornja Radgona, objavljeni v Ur. l. RS, št. 5/96, z dne 31.01.1996.

2. člen

Pesedilo 11. člena odloka se dopolni z drugim odstavkom, ki glasi:
"Ne glede na določila enajste alineje prejšnjega odstavka lahko

s sklepom občinski svet določi, da se v posameznih primerih za pripravo in vodenje investicije, na področju komunalne infrastrukture, pooblasti javno komunalno podjetje, ki opravlja tako dejavnost na podlagi Odloka o gospodarskih javnih službah v občini Gornja Radgona."

3. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem glasilu lokalnega časopisa Prepih.

Štev: 101-01/95

Datum: 23.07.1997

Predsednik občinskega sveta občine Gornja Radgona:
Peter FRIDAU, l.r.

MI MED SEBOJ

HUMANITARNI DENAR ZA SANJO IN UROŠA

V Prepihu smo v začetku letošnjega leta večkrat pisali o 38-letni Radgončanki Brigiti Valner, ki je v prvi polovici letošnjega maja umrla v londonski bolnišnici Royal free Hospital. Predvsem potek njenega zdravljenja hude bolezni - kronične levkemije, smo pred tem večkrat predstavili. In sedaj se kaže spomniti, da je bila Brigita mati 18-letnega Uroša in 9-letne Sanje, zaposlena v Mesni industriji Radgona (MIR). Marca 1994, pa so zdravniki ugotovili, da boleha Brigita Valner s kronično miolično levkemijo, kjer je bila neobhodna transplatacija, kostnega mozga. In to so pri Brigiti opravili 25. marca letos. Bolnica je takrat, kljub manjšim zapletom zelo dobro prestala prvo, toda pozneje je prišlo do hudih zapletov in zdravniki so bolnici skušali vnaprej že odvzeti kostni mozeg, ki naj bi ji omogočil vsaj še nekaj let življenja. Žal pa tudi to ni uspelo in nesrečne Brigitte niso mogli prepeljati na ljubljanski klinični center, kjer bi nadaljevala zdravljenje...

Po nekajdnevnih zapletih in težavah, predvsem pa upanju same Brigitte, njenih svojcev, znancev in prijateljev, da se bo vse izboljšalo, je žal iz Londona prišla najbolj žalostna novica, da je v Londonu umrla Brigita Valner. Kruša smrt je bila močnejša od človeka, ki je želel premagati hudo bolezen, se vrniti domov in stati ob svojih otrokih in drugih svojcih. Tudi v tem primeru ni pomagala ne volja do življenja, ne optimizem bolnice in ne humanost Radgončanov, Pomurcev, Slovencev, ki so že ob novici, da je Brigiti potrebna denarna pomoč, zbrali nekaj manj kot tri milijone tolarjev. In glede na to, da je na ŽR OO RKS Gornja Radgona takrat ostalo še nekaj od tega denarja, je sedaj, ko je določeno, da bosta Sanja in Uroš živela v oskrbi Birigitine sestre, vodstvo OO RKS odločilo, da omenjena sredstva (725.762,00 tolarja), katerim so dodali tudi 74.238,00 tolarjev s svojega računa, prenesejo na račun Birigitinih otrok za nadaljnje šolanje. To pa so želeli sporočiti tudi javnosti, da se morebiti ne bi pojavljale kakšne govornice o tem, da bi ta humanitarna sredstva končala kje druge, kot so jih prostovoljci iz vse države namenili.

"Odločili smo se, da tako Sanja kot Uroš dobita po okroglih 400 tisoč tolarjev. In smo denarju, ki je bil last njune mame, dodali toliko sredstev, kolikor je manjkalo. S tem smo dokončno zaključili primer zbiranja sredstev za zdravljenje naše pokojne soobčanke Brigitte Valner. Vsi mi bi bili bolj zadovoljni, če bi Brigita premagala to hudo bolezen, toda če so že izgubili mamo upamo, da bodo sredstva, ki smo jih nakazali Sanji in Urošu, vsaj malo pomagala v njenem nadaljnjem šolanju in življenju", nam je povedal sekretar OO RK Gornja Radgona Andrej Fišinger.

V nadaljnjem šolanju in življenju pa bo otrokoma v veliko oporo in pomoč tudi teta Jelka Hodnik, ki z možem in sinom živi v Žihlavi pri Svetem Juriju ob

Ščavnici, sicer sestra pokojne Brigitte in tudi njuna starša, ki živita v Plitvici pri Gornji Radgoni in pri katerih se je nekoč in se tudi sedaj najraje zadrževal Uroš, ki je pred dnevi postal polnoleten. "Ne morem mimo tega, da še sedaj ne moremo dojeti, da Brigitte ni več med nami. Moja sestra tudi sedaj živi z nama in tako bo ostalo za vedno. Zelo smo prizadeti vsi skupaj in zato bomo naredili vse, da njenima otrokoma ne bi ničesar manjkalo. Postala sem namreč skrbnica za Sanjo, za Uroša pa sem bila skrbnica samo začasno, dokler ni postal polnoleten in o sebi lahko samo odloča. Uredila sem mu vse potrebne administrativne zadeve in je on stalno prijavljen pri babici in dedku, na kmetiji v Plitvici, kjer je bila rojena tudi njegova pokojna mama Brigita. Po drugi strani je Sanja sedaj učenka 3. razreda OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici, kar pomeni, da sem jo morala prepisati iz radgonske šole. Moram povedati, da sta se z bratrancem Domnom, torej mojim sinom, ki hodi 2. razred iste šole, zelo dobro ujela in prepričana sem, da ne bo nobenih težav, kajti postala sta prava brat in sestra", nam je pripovedovala skrbnica male Sanje Jelka Hodnik.

Povedala nam je tudi, da je Uroš, kot rečeno sedaj pri starih starših, kjer se je tudi prej največ zadrževal. Trenutno je dijak 4. letnika srednje kmetijske šole v Rakičanu pri Murski Soboti. Po končanem šolanju naj bi prevzel kmetijo starih staršev, ki sta, enako kot tudi drugi sorodniki, prepričana, da bi takrat kmetija prišla v prave roke. To je še dodatna tolažba za vse skupaj ob veliki izgubi mladega človeka, ki kot je znano tudi v največji stiski in poskusu, da bi premagala hudo bolezen, ni ostala sama. "Že ob spoznanju, da bo Brigita šla v London poskusiti ozdraveti, se je zelo angažiral radgonski Rdeči križ, ki je takoj začel zbirati prepotrebna sredstva za neobhodno zdravljenje. Ne vem kaj naj rečem, kot to, da sem vsem znanim in neznanim, ki so nam priskočili na pomoč hvaležna, še posebej pa Andreju Fišingerju, sekretarju OO RK Gornja Radgona, ki nam je veliko pomagal, da bi vse šlo na legalen način, da se ve koliko je kam šlo. Sicer pa, če se spet povrnem k Brigiti, moram povedati, da je v Londonu bil dejansko samo poskus ozdravitve, sama sem bila pri njej en mesec in sem vse občutila. Sprva je dobro kazalo, toda potem so nastopile komplikacije, ki jih je povzročilo samo zdravljenje in od takrat v omenjeni bolnici niso vedeli kako naprej... Kot sem že prej povedala bo Sanja sedaj kot moj otrok in skušala bom narediti vse, da ji ne bo nič manjkalo. Zato bomo tudi v naprej hvaležni vsakemu, ki bi nam na kakršen koli način pomagal, kajti normalno je, da nam bo vsak tolar dobrodošel in hvala bogu, da so med nami še ljudje, ki so pripravljeni pomagati tistim, ki so v nevolji", je še dejala Jelka Hodnik.

O.Bakal